

вестникъ за култура и общественъ животъ.

Уредникъ: К. Мирославовъ
Редакция — „Шуменска“ 10Абон. за 1 год. 50 лв.
за 1/2 год. 30 лв.Излиза 3 пжти седмично
Обяви по споразумение.

Важно! За всички! Важно!

Кошничарската работилница

„ПАЛМА“

на П. С. АНТОНОВЪ ул. „Шейновска“ 3 (до
у-щето „Царь-Борисъ“ — задъ Протестантската църква).

Изработва най-голѣмъ изборъ отъ всички
размѣри куфари, багажни кошове,
детски играчки отъ различенъ видъ.

Най-елегантни и **солидни гарнитури** отъ местни и евро-
пейски **ФИННИ МАТЕРИАЛИ**.

По случай празниците **цени конкурентни**.

Приематъ се поръчки, които се издѣлняватъ съвестно
и акуратно.

Чиновници, могатъ да си набавятъ всички видове гар-
нитури, като имъ се направи улеснение въ изплащанията.

Посетете първо ателието ми, за да се уверите въ
качеството и ценитѣ на **кошничарскитѣ издѣлия**.

Съ почитъ:

П. С. АНТОНОВЪ.

По едно на седмица

Женски милувки.

(Арабска приказка)

Последните лъчи на деня замираха по високите джамийски минарета на Багдат, когато младия Авни напусна бащината си къща и се отправи към „Гюль махле“ — където живееше любимката на сърдцето му. По старите, посивели от праха на времето къщички, подали като сръдновъковни маги образи, среброликата луна бѣ разляла нежна усмивка и дяволито намигаше.

Авни пѣше и вървеше съ радост на душа. Нѣщо топло, трепетно, което облича снагата въ неземни одежди, изтрѣва от сърдцето писък на кръвъ, стонъ на умирающи лебеди го очакваше тази нощ. Красивата Зелма бѣ му обещала своите най-нежни и егстраини милувки.

Спрѣ се Една не решителна тревога го обзе. Наистина дали Зелма щѣше да устои на снощното си обещание, или ще постѣпи, както всѣкога: „Добъръ вечеръ Авни. . . . Добре си нали? Азъ съмъ отлично, разположена. Хайде утре пакъ ще се видимъ. Лека нощ!“

Не, не, това тази нощ не ще бѣде. Зелма ще удържи обещанието си: Комедиантѣ се свършиха. Тѣ бѣха се разбрали. . .

Цѣтя следъ това му се стори късъ и Авни неусетно стигна до дома на любимката си.

Похлопа. Повтори, потрети, но вратата бѣ нѣма. Никой не се обади, а когато за четвърти път нервно почука, тя се отвори и на прага се появи любимката му.

— Не закѣсняхъ нали Зелма? На време ида? . . .

— Да — отвърна нежно младото момаче и радостъ озари погледа му, а после хвана трепетно за ръка любимия си и го отведе вътре.

Авни тържествувахе. Зелма бѣ негово, само негово. Той я целуваше, вливаше погледъ въ червите ѝ очи, галеше лудо буйните ѝ къдри, притискаше се страстно въ действителните ѝ гърди, и жадно поемахе дѣха на намазаното ѝ съ благоволение елей тѣло.

Минутиѣ летѣха неусетно, бързо и неметно. Авни, бѣ опияненъ, той искаше вѣчно това да продължава, вѣчно да бѣде близо до сѣществото, за което бѣ готовъ на всичко, но не и да се ожени.

Минаха два блаженни часа. Авни, все тако лудо продължаваше да обесипва съ милувки любимката си, на които последната отвърщаше съ сѣщата страсть и топлота. Дойде и третия часъ и когато той се качеше да вземе позата на рицаръ и разкаже на своята дулценя за копнежите си по нея, вратата на „земния рай“ ненадейно се отвори и на прага засана бащата на Зелма съ градския мухтаръ.

— Авни — се обърна той къмъ последния, съ кроткъ, но строгъ тонъ на гласа — Ти си хванатъ на саме съ дѣщеря ми. Законите на пророка повеляватъ: — „Който мъжъ прекрачи прага на девица безъ знанието и решението на нейните родители, той се задължава по-късно презъ цѣлиятъ си животъ да върши това.“

Честито Авни, Зелма ти е съпруга! . . .

Авни бѣ поразенъ. Едва сега предъ него стана ясно играта на Зелма. Той разбра, че обещаните милувки отъ нея бѣха просто и чисто предъ сватбени такива. Дигна ръце къмъ Всевишния и молитвено промълви:

— Аллахъ, пази ни отъ женските милувки и примки! Тѣ отначало сѣ приятни, но по-късно ставатъ много горчиви.

Зимоновский.

„Морско Ехо“

Най-разпространения, специаленъ

рекламенъ в-къ, който предпочи-

татъ търговците.

По случай празниците на най-

износни условия.

Редакция и администрация ул. „Шуменска“

10 — печатница Добри Тодоровъ.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна